

Reacties op Toetsingskader Positieflijst Zoogdieren

1. Het toetsingskader voor veiligheid van mensen en dieren :
 - a. Zoönose: ligt in eerste instantie bij de verantwoordelijkheid van de houder. Bij aankoop dieren in quarantaine houden en door een gespecialiseerde dierenarts laten testen op ziektes. Zo nodig behandelen bij geconstateerde ziektes.

Het is de verantwoordelijkheid van de houder hoe om te gaan met zijn te houden dieren. Dieren die de vrijheid en mogelijkheid hebben om vrij rond te lopen kunnen ongemerkt ziektes oplopen, waaronder zoönose waarvan de uitwendige ziekteverschijnselen niet direct herkenbaar zijn. Voorbeeld: de kattenliefhebber onttrekt zich aan de verantwoordelijkheid van overbrengen van zoönose door het laten loslopen van de kat (toxoplasmose; zie <https://wormbestrijding.nl/wormbestrijding-bij-katten/wormen-bij-de-kat/toxoplasmose-kat/>)
 - b. Letsel: Het is en blijft de verantwoordelijkheid van de houder om letsel te voorkomen. Houders dienen hun dier onder appel te houden. Bijvoorbeeld: muilkorven van een hond en het op eigen terrein houden van de kat, goede afrastering voor paarden.
2. Wildvang: het zoönoserisico dat zich voordoet bij het wildlife-mens contact willen we niet onderschatten. Echter van virussen en bacteriën die ons bekend zijn, weten wij dat deze snel muteren en dat de mutatiesnelheid enorm hoog is. Voorbeelden: H5N1 (virus, zie <https://ici.rivm.nl/richtlijnen/influenza-van-dierlijke-oorsprong> en <https://www.medicalfacts.nl/2007/10/05/veranderd-vogelgriepvirus-h5n1-gevaarlijker-voor-mens/>) en EHEC (bacterie, zie <https://dier-en-natuur.infonu.nl/biologie/5649-liever-eeen-virus-of-toch-eeen-bacterie-het-verschil.html#symptomen-besmetting-ehec-bacterie>)
Wij zijn ook in de meeste gevallen tegen wildvang. Voor een groot aantal parkietachtige is de nafok dermate groot dat er geen behoefte is aan wildvang of nakomelingen van wildvang. In sommige gevallen kan wildvang er echter toe leiden dat de soort in stand kan worden gehouden. (Zie bijvoorbeeld de Spix ara die al zou zijn uitgestorven als er geen wildvang had plaatsgevonden: <https://www.demorgen.be/wetenschap/pairi-daiza-wil-spix-ara-van-ondergang-redden-bb33d612/?referer=https://www.google.com/> en <https://een-01.nl/ara-wiki/ara-soorten/spix-ara/>) Wij zijn daarom tegen ongecontroleerde wildvang maar ondersteunen doelgerichte, gecontroleerde wildvang voor bloedverversing indien de noodzaak zich daartoe voordoet of voor de instandhouding van de soort.
3. Wetgeving creëert een markt: voorbeeld vogelwet 1936. Voor 1936 werden vogels gevangen naar behoefte en de rest vrijgelaten. Na 1936 werden de vogels gevangen naar behoefte en de rest verkocht!
4. In de brief van de minister, betreffende beleidsbrief dierenwelzijn, staat deze zin in het hoofdstukje Positieflijst:
"Voor diersoorten waarbij het houden gepaard gaat met hoge risico's wil ik het houden zo veel mogelijk beperken (tot bijvoorbeeld dierentuinen en gespecialiseerde opvangcentra)."

Dit is een aanname die mij niet wetenschappelijk lijkt onderbouwd. De praktijk wijst veelal anders uit. Dierverzorgers in dierentuinen zijn vaak opgeleide verzorgers aan de MAS. Deze opleiding is niet specifiek gericht op de dieren in de dierentuin, maar een algemene opleiding naar dierverzorgers. Dit in tegenstelling tot de kennis van de hobbyist die zich in zijn/haar diersoort heeft verdiept met jarenlange houders ervaring. Onlangs werd mw. Helma van Dijk, een hobbyist met zeer grote kennis van en ervaring met Kangoeroes, om advies gevraagd door een Duitse Dierentuin.

Ook gespecialiseerde opvangcentra beschikken niet over de goed opgeleide personen voor het opvangen van diersoorten. Ook daarvan zijn vele voorbeelden. Als de rechter weer eens een vernietigende uitspraak heeft gedaan op de inbeslagname van dieren en dat de NVWA de dieren weer terug moet geven aan de houder, dan komt helaas het treurige resultaat van vermeende deskundigheid boven water. Veelal zijn de in beslag genomen dieren slecht in conditie en ergo veelal dood. Bijvoorbeeld: de door de NVWA in beslag genomen Zwarte Kakatoes, waren overgebracht naar een zogenaamd "gespecialiseerde opvang". De helft van deze dieren hebben het niet overleefd en de dieren die het overleefd hadden waren in erbarmelijke conditie (Zie <https://www.wodc.nl/onderzoeksdatabase/ov-199509-evaluatierapport-target-2.aspx> Hoofdstuk 6 Conclusies en aanbevelingen onder kopje Opslag levende have. Door GCM Bos 1995).

Te snel wordt verwezen voor opvang naar niet gespecialiseerde opvang of naar vermeende kennis van opvang. Bijvoorbeeld de Wallaby uit Gameren waarbij Stichting AAP in beeld kwam (zie: Man uit Gameren vindt wallaby in zijn achtertuin – Omroep Gelderland, dinsdag 28 juli 2015 19.31; www.omroep gelderland.nl). De zorg die toegedicht werd aan Stichting AAP was niet toereikend en gelukkig is de Wallaby opgevangen door de Kangoeroe Werkgroep. (Zie <http://www.gunyah.eu/kangoeroe-opvangcentrum/> **Wallaby die uit Gameren kwam, vermaakt zich prima in de groep met dames.**)

Wij adviseren geen onderscheid te maken in gespecialiseerde hobbyisten, dierentuinen en gespecialiseerde opvangcentra tenzij wetenschappelijk wordt aangetoond dat dat verschil er wel terdege toe doet.

Mario Schöpgens en Chris Meijer
Parkieten Sociëteit